

горобчиків» – Ліді Нижанківській, «Старо, українська пісня» – Степанові Яросевичу, «Коломийка» – Олегові Нижанківському, «Івась грає на чельо» – Іваськові Барвінському, «Гавот ляльки» – Ларисі Крушельницькій.

Всі п'єси побудовані на темах народного характеру, вони різноманітні за фактурою, яскраві і водночас доступні за своїм образним змістом. Ці п'ять п'єс можна виконувати і як окремі твори і як цикл. Виконуючи цикл в цілому треба звернути увагу на його сюїтний тип. В принципі це сюїта нового типу, де старовинні танці алеманда, куранта, сарабанда, жига та інші замінено п'єсами різного характеру.

В наш час фортепіанна музика П. Нижанківського вже входить у педагогічний репертуар наших навчальних закладів. В місті Стрий Львівської області проводиться Всеукраїнський конкурс юних піаністів імені Н. Нижанківського.

Особливого значення в річищі сучасних освітніх тенденцій набуває вивчення у фортепіанному класі класичного українського репертуару. Адже в українській музиці яскраво представлено всі жанри, передбачені для навчально-виконавської роботи студентів. Перлинами української фортепіанної музики вважаються п'єси В. Барвінського, В. Косенка, А. Кос-Анатольського, Ж. Колодуб, Н. Нижанківського, М. Сільванського, І. Шамо, А. Штогаренка. Доцільно включати в програму твори сучасних композиторів, зокрема М. Степаненка, В. Сільвестрова, Л. Шукайло та інших. Твори цих композиторів вкрай важливо використовувати не лише у практиці фортепіанної підготовки студентів музично-педагогічних коледжів, але й у концертно-освітній діяльності майбутніх учителів музики, під час проведення лекторіїв, концертів для учнів шкіл. Адже використання національної музики сприяє зміцненню народних традицій, формує у молоді високі естетичні смаки та утверджує національний виховний ідеал.

БУЧЕЛО К. В.
ФЕНЧАК Л. М.

Мукачівський державний університет, Україна

СКЛАДОВІ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО МЕНЕДЖЕРА ОСВІТИ

В умовах сучасних освітніх реформ підготовка у ЗВО вимагає якісно нового підходу до формування майбутнього фахівця освіти. Саме тому ключову роль у новій парадигмі освіти відіграє компетентність як результат навчання. У зв'язку з цим зростає інтерес до проблеми професійної компетентності менеджерів освіти, тому що їх майбутня професійна діяльність зобов'язує планувати такий процес навчання і виховання, при якому досягається найбільша ефективність та якість освіти.

Проблемі формування професійної компетентності фахівця присвячені роботи дослідників (Н. Бібік, О. Пехота, О. Пометун, О. Савченко, Л. Ващенко, І. Родигіна, О. Овчарук, С. Клепка, О. Павленко, А. Корнілова, В. Топалова тощо). У контексті професійної підготовки менеджерів освіти відповідно до вимог сьогодення значний інтерес становлять наукові праці дослідників Л. Батченко, О. Виговської, М. Гриньової, М. Дробнохода, М. Захарова, Л. Каращук, Н. Коломинського, В. Крижка, С. Крисюк, О. Мармази, Є. Павлютенкова, Р. Шакурова, та ін., яких

об'єднує прагнення не лише збагатити професійну культуру і компетентність фахівця знаннями основ менеджменту.

Використання компетентнісного підходу до підготовки менеджера освіти означає визначення складу компетентностей, якими він повинен володіти. Визначення складу компетенцій і компетентностей дозволить також відібрати освітні технології, оптимальні для підготовки зазначених фахівців. Розкриття сутності проблеми розпочнемо з аналізу основних понять – «компетенція» і «компетентність». Різні підходи до обґрунтування категорій «компетенція» та «компетентність» проаналізовано в праці М. Дороніна, І. Литовченко, Д. Михайленко, А. Полубедова, які вважають, що уведення поняття «компетенція» в термінологічну систему сучасної теорії освіти і педагогічну практику дозволить отримати деяку «додаткову вартість», а в цьому і полягатиме евристичний потенціал компетентнісного підходу в освіті [1].

Таким чином, якщо компетенція трактується як задана норма, вимога до підготовки фахівця, то компетентність розглядається як сформована якість, результат діяльності, «надбання» студента.

Оскільки склад компетентностей дуже різношерстий, учені намагаються певним чином згрупувати їх. Так, наприклад, виділяють такі інваріанти терміну «компетентність»: професійна, педагогічна, психологічна, комунікативна, управлінська тощо. Освітні компетенції науковці структурують наступним чином: ключові (надпредметні), які визначаються, як здатність людини здійснювати різні види діяльності; галузеві (загальнопредметні) – набуваються упродовж вивчення змісту освітньої галузі; предметні – формуються при вивченні певного предмета [3].

На думку науковців, головною метою підготовки менеджера освіти в умовах сучасних освітніх реформ стає не здобуття ним високої кваліфікації, а набуття та розвиток сукупності професійних компетентностей: загальнокультурної, комунікативної, психолого-педагогічної, управлінської та стратегічної. Коротко охарактеризуємо кожен з них.

Загальнокультурна компетентність майбутнього менеджера освіти характеризується знанням правових аспектів і культури взаємодії освітнього закладу з сім'єю, суспільством, державними (недержавними) освітніми установами; наявністю уявлень про способи придбання, зберігання і передачі соціального досвіду, базисних цінностей культури; достатнім рівнем освіченості для самоосвіти і самостійного вирішення проблем та відстоювання своєї позиції, високої організаційної культури поведінки. Передбачає володіння навичками і вміннями фізичного самовдосконалення, культурою мислення, вмінням на науковій основі організувати свою працю, застосовуючи сучасні інформаційні технології управління [2].

Комунікативна компетентність передбачає володіння культурою мовлення, технологіями комунікативних процесів (навичками і прийомами спілкування, ведення наукових і науково-методичних нарад, ділових бесід, переговорів), оперування прийомами попередження та вирішення конфліктів у колективі, знанням основ ділового спілкування іноземною мовою.

Психолого-педагогічна компетентність майбутнього менеджера освіти передбачає знання законодавства України у сфері освіти, закономірностей

педагогічного процесу, сучасних психолого-педагогічних теорій навчання, виховання і розвитку; знання методологічних підходів до управління, нових інформаційних технологій в управлінні освітою; володіння методами складання нормативно-правових та організаційних документів, що регламентують діяльність освітнього закладу, методами контролю, зовнішньої і внутрішньої оцінки діяльності освітньої установи, методами навчання і самонавчання в процесі своєї діяльності та діяльності у кооперації з колегами. Знати і вміти науково аналізувати соціально-значущі проблеми та процеси, використовувати методи досліджуваних наук у різних видах професійної діяльності; розвивати здатність до проектної та прогнозовної діяльності, знати принципи системного аналізу, вміти поставити мету і визначити завдання щодо реалізації професійних функцій, використовувати для їх вирішення методи досліджуваних наук, основ педагогічної діяльності в роботі над міждисциплінарними (інтегральними) проектами; вміти використовувати інформацію для орієнтування в основних поточних проблемах управління, економіки, права і вміти організувати та провести практичні дослідження в сфері освіти, конкретних форм управління; володіти методами складання програм нововведень, розвитку та розробки плану заходів щодо реалізації цих програм; володіти культурою і технікою ведення дискусій, прийомами впливу на аудиторію; володіти методиками маркетингу в бізнес-освіті [3].

Таким чином, проаналізувавши психолого-педагогічну літературу і вивчивши стан розробки проблеми формування професійної компетентності майбутнього менеджера освіти, здійснено розмежування категорій «компетентність» і «компетенція». Це дало можливість зробити висновок про те, що професійна компетентність майбутнього менеджера освіти є основним якісним показником його підготовки у ЗВО, а її досягнення відбувається шляхом оволодіння необхідними компетенціями.

Список використаних джерел

1. Бондаренко О. М. Психолого-педагогічні підходи до визначення поняття «компетентність» / О. Бондаренко // «Педагогічний процес: теорія і практика»: зб. наук. пр. / за заг. ред. С. О. Сисоєвої. – К., 2007. – Вип. 3. – С. 31–41.
2. Дудник Н. Формування управлінської компетентності майбутнього менеджера освіти як педагогічна проблема. // Психолого-педагогічні проблеми сільської школи. - 2016. - Випуск 55. - С. 246–252
3. Жигірь В. Провідні функції менеджера освіти як основа формування його професійної компетентності / Вікторія Жигірь // Молодь і ринок Наук.–пед. журн. / Дрогоб. держ. пед. ун–т ім. І. Франка. – Дрогобич (Львів. обл.): [б. в.], 2011. – №02 (73), СС 27–33

ВАСИЛЬНЯК Т.,
ГОРВАТ М.В.

Мукачівський державний університет, Україна

ОСНОВНІ НАПРЯМИ СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ У СФЕРІ ДОЗВІЛЛЯ МОЛОДІ

Розвиток соціальної роботи в Україні в сучасний період характеризується переосмисленням традиційних підходів до роботи з молоддю, значними змінами та

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>